

2. Правова рівність громадян, які є рівними перед законом, мають однакові права й обов'язки, несуть однакову відповідальність за порушення чинного законодавства незалежно від їхнього соціального походження, матеріального становища, расової, національної, конфесійної та іншої належності.

3. Пріоритет невід'ємних прав людини перед правами будь-якої спільності (класу, нації, конфесії тощо), прав народу перед правами держави. Навпаки, у неправових державах перевагу надають правам спільності, а не правам індивіда, правам держави, а не правам суспільства.

4. Гарантування й охорона прав та свобод людини і громадянина, створення умов для їх якомога повної реалізації. Ці права і свободи стають ядром усієї правової системи держави, змістом її діяльності.

5. Принцип взаємної відповідальності держави й особи. У правовій державі досягається юридична рівність не тільки громадян, а й громадян і держави.

6. Принцип поділу державної влади на законодавчу, виконавчу і судову, кожна з яких має бути відносно самостійною й врівноважувати інші.

Таким чином, сутність правової держави полягає у тому, що держава зв'язана правом, влада організована правом, може здійснюватися лише у правових межах і формах. Правова держава не тільки забезпечує права і свободи людей, але й спирається та формує розвинену правосвідомість своїх громадян. У правовій державі панує право і тільки право. Для формування правової держави необхідний високий рівень розвитку суспільних відносин, проте не слід цей процес прив'язувати до конкретної епохи, соціально-економічної формації, суспільного устрою, типу або форми держави. Також соціальна правова держава на сьогодні є однією з розповсюджених форм державного правління, яка продовжує свій розвиток та вдосконалення завдяки процесам глобалізації та демократизації правового простору.

Квітко Ілля Віталійович
Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Міносян А.С.
Державний біотехнологічний університет

ПРЕЗИДЕНТСЬКА КАМПАНІЯ У США: ОЧІКУВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Основною подією політичного життя в американському суспільстві є вибори та процес їх підготовки. Вибіркові процеси охоплюють понад 18 000 посад, починаючи від президента США і закінчуючи шерифом маленької сільської громади. Вибори до федеративних органів влади проводяться одночасно по всій країні у листопаді кожного парного року. Засади та порядок проведення виборів чітко визначаються Конституцією США та її поправками.

Президента США вибирають не безпосередньо американські громадяни, а за допомогою так званої колегії виборників, яка складається з 538

представників від 50 штатів і столиці Вашингтона. Результати їх підрахунку остаточно затверджуються на спільній сесії Конгресу. У випадку, якщо голоси виборників розділяться порівну між кандидатами на посаду президента, законодавці Палати представників визначатимуть переможця. У разі неврегульованості цього питання в Сенаті.

На перший погляд ця система може здатися важливою і заплутаною. Однак розробники системи вважають, що основна ідея полягає в гарантуванні усім штатам рівного представництва та уникненні можливості приходу до влади диктатора.

Необов'язково кандидат, який отримав найбільше загальних голосів у країні, стає переможцем виборів президента США. Американці не голосують безпосередньо за президента; насправді вони голосують опосередковано за членів колегії виборців. Колегія виборців складається з 538 осіб, представників кожного штату пропорційно до їхнього населення. Якщо кандидат перемагає в штаті, він отримує всі голоси цього штату, за винятком Небраски і Мен, які розподіляють голоси відповідно до результатів голосування.

Щодо правила "переможець отримує все", воно означає, що кандидат, який набирає більше голосів в межах конкретного штату, отримує всі електоральні голоси цього штату. Це змушує кандидатів аналізувати ситуацію в кожному штаті та розподіляти ресурси відповідно до їхнього потенційного впливу на вибори.

Подібна система виборів забезпечує стійкість до маніпуляцій та фальсифікацій всередині окремого штату. Це важливо для збереження інтегритету виборчих процесів. Хоча система може здатися складною, вона, за словами дослідників, забезпечує стабільність та

Перший етап президентських виборів США розпочнеться восени 2023 року і закінчиться наприкінці 2024-го.

За словами президента України Володимира Зеленського, вони вплинуть на підтримку України. Про це він заявив під час прес-конференції за підсумками третього саміту Кримської платформи.

Вибори президента США відбудуться 5 листопада 2024 року. Це будуть 60 вибори президента Америки.

Жителі оберуть колегію виборників, які у грудні 2024 року обиратимуть президента та віце-президента США. Крім того, жителі США визначаться з представниками палат Конгресу.

Як інформує видання The New York Times, наразі 17 осіб є потенційними кандидатами на посаду президента США. Серед них – 13 республіканців, троє демократів і один кандидат від третьої партії.

- Демократична партія

Від Демократичної партії на другий термін висувається чинний президент США Джо Байден.

На найвищу посаду в США від демократів також претендують письменниця, політична діячка, активістка Маріанна Вільямсон та адвокат Роберт Кеннеді-молодший.

- Республіканська партія

Вдруге очолити країну прагне 45-й президент США Дональд Трамп.

Серед інших кандидатів-республіканців: губернатор штату Флорида Рон ДеСантіс, колишня представниця США при ООН Ніккі Гейлі, підприємець Вівек Рамасвами, колишній віце-президент США Майк Пенс, американський сенатор Тім Скотт, бізнесмен Перрі Джонсон, экс-губернатор Арканзасу Аса Гатчінсон, колишній губернатор штату Нью-Джерсі Кріс Крісті, губернатор штату Північна Дакота Дуг Бургум, колишній член Палати представників США Вілл Герд, радіоведучий Ларрі Елдер, бізнесмен і пастор Раян Бінклі.

Один кандидат уже вибув із перегонів. Це мер Маямі, республіканець Френсіс Суарес. Він завершив свою передвиборчу кампанію в серпні – після того, як не потрапив на перші дебати.

- Партія зелених

Від цієї партії свою кандидатуру висунув політичний активіст, філософ, письменник, науковець і викладач Корнел Вест.

Зробивши висновок, можна сказати, що виборча система в США базується на складній, але ретельно виваженій моделі, що має на меті забезпечити рівність та уникнути можливості концентрації влади. Вибори 2024 року вже відзначаються активною участю ряду потенційних кандидатів від різних політичних партій.

Клусович Артем Валерійович

Науковий керівник – канд. іст. наук, доц. Гончарова О.С.

Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди

ПЕРШИЙ З'ЇЗД НАРОДНОГО РУХУ УКРАЇНИ

Наприкінці 1980-х років в Україні набирає сили національно-демократичний рух, спрямований на відродження української державності та незалежності. Однією з провідних сил цього руху стає громадсько-політична організація «Народний Рух України», створена у вересні 1989 року. Утворення Народного руху України було зумовлено демократичними процесами, які почалися в СРСР після проголошення в 1985 році новообраним Генеральним Секретарем ЦК КПРС Михайлом Горбачовим курсу на перебудову, ось основні з них: зростання національної свідомості українців наприкінці 1980-х років та прагнення до незалежності, економічна та політична криза в СРСР, Чорнобильська катастрофа 1986 року, яка підірвала довіру до радянської влади, політика гласності та перебудови в СРСР, що дозволила створювати громадські організації.